UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

S[e]c[und]a, an liceat eis i[n] capellis suis sacerdotes instituere? Sol. sic: si q[ua]s possidea[n]t pleno iure.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

Decie an poſſint cō: cedi lai cis.

a ¶ Non licere. Hoc eſt certū φ ius decimarū laicus poſſidere non poteſt cū ſit ſpūale: vt extra de preſcrip. cauſam. ex̄ de deci. ꝓhibemus. Sed nunquid fructus decimarū poſſunt concedi laicis? ſic ad tēpus: vt extra ne pre. vi. ſu. querelā. et vſqꝫ ad finē vite ipſoꝝ: † arg. ex̄ de his que fi. a prela. cū ap̄lica. in fi. arg. ꝯtra. x. q. j. hanc.

† Ad hoc facit qđ not. j. e. q. iij. §. ſic etiā. et. ſ. j. q. iij. puenit ad noſ. ex̄ ð de ci. quā: nis. ibi videas et. j. e. q. vij. ca. j. in prin.

b ¶ Diuinis. no. generalem ſermonem non generaliter intelligēdum. lxxxviij. diſt. forni cari. lxx. di. φ die. lxxvj. diſtin. ſcire. lxxv. diſti. ca. j. j. e. q. iij. dilectio. et. q. vij. decimas deo. xij. qō. ij. ſine. xiiij. q. ij. ſup. de conſe. diſt. ij. reuera. diſ. xcv. ecce. arg. xix. diſt. ca. j. cōtra. di. xviij. propter. ſ.

c ¶ Epō. Et ſufficit authoritas ſolius epi ad talem alienationē: vt ex̄ de his q̄ fi. a p̄la. cū apoſtolica. contra. xij. qō. ij. ſine. non em̄ videtur φ ſolus ep̄s poſſit cōcedere ſine capitulo. Sed hoc ſoluit ex̄ de his q̄ fi. a p̄la. cuꝫ ap̄lica. Hic ergo laicus qui capax nō eſt, facit locum capaci. arg. C. de natu. libe. aut. licet. ff. de iniuſto rup. teſta. l. pe. et φ nullus religioſus debeat recipere eccleſiam de manu laici eſt expreſſum extra de priuil. cum et plantare. z. j. q. vij. ſi quis.

in dn̄ium illoꝝ et vſum transferre: nec tam in pauperibus paupertatē q̄ꝫ religionem attendere. Qꝛ aūt btitudo tua queſiuit vtrū vſus decimarū ꝛ oblationū ſecularibus puenire poſſit, nouit veſtra ſanctitas omnino non licere[a]: proteſtātibus hoc diuinis[b] authoritatibus paternorū canonū. quāobrem ſi aliqñ fuerint ab his male detenta que diuini iuris eſſe noſcūtur, et in vſum tranſierint monachorū et ſeruorū dei, ep̄o[c] tamē loci illius prebente conſenſum[d]: conſtabunt eis omnia perpetua firmitate et ſtabilitate ſubnixa.

¶ Clericos autē illos conuenit eccleſie ſtipendijs ſuſtentari, quib⁹ parētum ꝛ amicorum nulla ſuffragātur ſtipendia. Qui autē bonis[e] parentum[f] et opib⁹ ſuſtentari poſſunt: ſi qđ pauperum eſt accipiunt, ſacrilegium profecto incurrūt et committūt: et per abuſionem talium, iudicium ſibi manducant et bibunt.

De predijs autē que a colonis eoꝝ coluntur, ſic definitū eſt in Maguntienſi concilio. Queſti ſunt preterea ꝛc̄.

Eccl'ia de manu laici nō pōt recipi.

d ¶ Cōſenſum. arg. φ ratihabitio epi retrotrahitur: et confirmat illud quod per ſe inualidum erat. ‡ arg. extra de iure pat. cura paſtoralis. j. e. qō. vij. decimas. arg. contra extra de elec. auditis.

‡ Ad h°. xxxv. q. ij. ca. j. de ꝯſe. diſ. ij. tūc.

e ¶ Bonis. Supra. j. q. ij. clericos. et ca. paſtor eccleſie. et ca. ſacerdos.

f ¶ Parentum. Videtur loqui de illis clericis q̄ eccleſie non ſeruiunt. ſ. x. q. iij. cauendum. ſ. xij. q. j. illi aūt. j. xxxj. q. j. quomodo.

DE capellis. ¶ Hec q̄ſtio diuidiꝉ in duas partes. In prima ꝓbaꝉ per ca. ſeq. φ ſi monachi habent eccl'ias pleno iure, poſſunt i eis capellanos inſtituere et deſtituere. Scđa ibi: Hac authoritate. Jo. de fan.

¶ Caſus. Hic intitulatur ſcđa queſtio, qua queritur an capelle que cōceduntur monachis ab ep̄is ſint per monachos inſtituēde. Et reſpōdetur / ſi pleno iure ſcilꝫ q̄ꝫtum ad tēporalia et ſpūalia capelle ptinēt ad monachos, per ipſos ſunt inſtituende: vt. j. ca. viſis. Si vero ad ipſos pleno iure non pertinent / ſed tātum quātum ad temporalia, per ep̄os ſunt inſtituende: ita tamē vt monachis reſpondeant in temporalibus, ep̄o vero in ſpiritualibus: vt. j. eo. ſane. De hoc plenius notatur in ſumma huius queſtionis.

g ¶ De capellis. Hec eſt ſecunda queſtio an in capellis monachorū p̄ſbyteri ſint inſtituēdi per monachos: qđ vt melius pateat / videndū eſt q̄d iuris habēt religioſi in ſuis capellis. Et nota φ duob⁹ modis fiūt capelle religioſoꝝ: edificatione / et collatione. Si edificatione / habent inſtitutionem tēporalium, ꝛ ep̄us ſpūalium: vt. j. eo. ſane. et ca. viſi. Si aūt collatione / aut collate ſunt eis ab ep̄o, aut a patrono. Si ab ep̄o aut ſub certa forma: aut cum omni iure: aut ſimpl'r. Si ſub certa forma, non habēt ibi pl⁹ iuris q̄ꝫ forma contineat. Si vero cū omni iure tunc habēt ꝛ temporalem et ſpūalem iſtitutionem. j. e. viſis. Et ſic intelligiꝉ illud: cui⁹ eſt poſſeſſio / ei⁹ eſt et inſtitutio. † In hoc caſu loquitur extra ð capel. mona, in eccleſijs, remanet tñ ius ep̄ale in ordinatione clericorū, iudicio / altarium cōſecratione, et viſitatione. ix. q. iij. per ſingulas. Si aūt conceſſit ep̄s ſimpliciter: quid iuris ſit habetur ex̄ de dona. paſtoralis. Si vero patronus conceſſit capellam domui religioſe, non pluris iuris habet acceptor q̄ꝫ dator. argu. ſ. ea. qō. j. ſi quis laicus. extra de dona. inter vi. et vxo. nuper. ff. de reg. iur. nemo pl⁹. niſi hoc factū ſit de conſenſu dioceſani epi: in quo caſu cedit in dominium religioſorū. extra de iure patro. qđ autem. extra de dona. paſtoralis. Que autē dicta ſunt intelligas de monaſterijs exēptis. in exēptis em̄ et eorum capellis quod principi placet legis habet vigorē. Et nota φ Joan. fa. dixit φ ſi eccleſia nondum eſt conſecrata, tantam in ea habet patronus poteſtatem φ preter epi licētiam poteſt religioſo loco concedere non ſolum ius patronatus, ſed etiam ipſam eccleſiā. arg. j. ea. q. vlt. nemini. ſed hec opinio corrigenda eſt, cū religioſus locus iam ſit: maxime propter ſolennitates que ibi fiunt ab ep̄o. de conſe. diſt. j. nemo. Et φ religioſus ſit, habes extra de relig. domi. ad hec. vnde iam in epi poteſtate cōſiſtit: cum lapis benedictus ibi iam ſit poſitus. j. ea. q. vij. omnes. nam nec a laico poteſt aliquis inſtitui. j. ea. q. vlti. ſi plures. multo minus ſupponi poteſt loco religioſo per laicum: cum inſtitutio ſit temporalis: ſuppoſitio vero perpetua. Item eſt cōtra eum. x. q. j. nouerint. vbi dicitur φ poſtq̄ꝫ deo dederit, φ nihil habet iuris in re illa patronus. Jo.

Monachi q̄d iuriſ habent in ſuis capellis.

† Intelligit Z. cui⁹ fuit tota iſta gl. φ ep̄o ſeruat cura animaꝝ vt ſacerdos ibi iſtituēdus curam ab eo recipiat animaꝝ et i hoc caſu ꝛc̄ vt ſed ſꝫ forte nō ſine cauſa. Jo. hoc remouit, ar.

¶ Queſtio. ij.

DE capellis[g] vero que ab eis poſſidentur φ per eorum inſtitutionem a ſacerdotibus ſint gubernāde, Joannes papa probat ſcribēs Jſaac Syracuſano epiſcopo.

¶ Pbri i monaſterioꝝ eccleſiis per abbates inſtituātur.

VJſis literis charitatꝭ veſtre, q̄bus ſatis perpenditur quanto ſtudio huic ſancte ſedi reuerentiam exhibetis: non modice gauiſi ſumus. Nūc itaqꝫ ſuper ea que

VJſis literis. ¶ Caſus. Beneuentanus hūc caſum ſic ponit / et bene. Quidam epiſcopus pleno iure quo ad ſpūalia et tēporalia monachis dedit quaſdam

cōſuluiſtis, vt chariſſimo fratri benigne diſcretū cōſilium damus. delegauit [a] eñ nobis pia māſuetudo veſtra vtrum eccleſie ꝓ quiete [b] monachorū a ſanctis catholicꝭ epis eis tradite, per ſacerdotes ab eis ordīatos ⁊ inueſtitos debeāt inſtitui: addidit quoqꝫ fraternitas tua, litē ⁊ ſeditionē iter clericos monachoſqꝫ ex hac cauſa nō modicā eſſe ortā: qđ inſtigatione verſuti hoſtis nemo fieri ambigat. hꝫ eñ mille nocendi modos, nec ignoramus aſtutiā ei⁹. conatur nāqꝫ a principio ruine ſue vnitatē eccleſie reſcindere, charitatē vulnerare, ſanctoꝝ operū dulcedinē inuidie felle inficere, et omnib⁹ modis humanū gen⁹ euertere et perturbare. dolet eñ ſatis ⁊ erubeſcit: charitatē quā in celo nequiuit habere, hoīes ꝯſtātes [c] ex lutea materia tenere in terra. vnde oportet (quātū fragilitati noſtre cōcedit) vt omnes aditus nocendi eius verſutie muniamus: ne mors ingrediatur per portas [d] nr̄as. Cōſilio itaqꝫ multorum fratrum diligēter exquiſito decernimus: vt ammodo ecclie monachis tradite [e] per ſuos [f] ſacerdotes inſtituātur. Diuine enim leges habēt et ſeculares, et cui⁹ eſt poſſeſſio [g], eius fiat inſtitutio [h]: et ſi in dando quod maius eſt [i], facilis fuit charitas: ſit facilior in cōcedendo quod minus eſt ſancta largitas. maius enim fuit poſſeſſionem dare, ꝙ̄ ſit inueſtiturā cōcedere [k]. Quomodo poſſeſſoris iura cognoſcentur: et ſuarum rerum ſibi tributa reddentur vbi qđ ſuū eſt, per alterum datur, ⁊ cum voluerit, aufertur? Humani moris [l] eſt illum vereri, cuius iudicio [m] ⁊ voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur. Unde fit vt in partem epiſcopi ad ſeruiendum ſacerdos procliuior fiat: ⁊ ſic epiſcopus quod ſancte et religioſe dederat, quādā ſimulata authoritate ad ſe trahat [n]. ſic itaqꝫ priuatꝰ mercede quā conſecutus fuerat, tum quia ficta charitate aufert quod dederat: tum quia prauorum ſacerdotum diſcordias et ſciſſuras amantium verbis nimis fact⁹ credulus [o], et quod prius fucate moliebatur lucrari, poſt detecta

capellas: poſtea inſtigāte diabolo humani gn̄is inimico, inter monachos ⁊ clericos eſt orta ſeditio ꝓpter inueſtiturā illarū eccleſiarum: ⁊ ad ſuggeſtionem clericorum epiſcopi nitebātur inueſtituras reuocare. Propter hanc ergo altercationem Iſaac ſyracuſanus epiſcopus ꝯſuluit papam Jo. vtrū prefate capelle [...]a choꝝ debeam [...]ubernari p preſbyteros a monachis inueſtitos. ⁊ reſpōdet ꝙ ſic. ⁊ hoc ꝓbatur quatuor rationibus: quarum prima eſt: quia diuine leges et ſeculares precipiūt vt cuius poſſeſſio eſt ei⁹ fiat inſtitutio. Secūda eſt: quia ſicut charitas epiſcoporum fuit facilis in dando qđ maius eſt, ſcꝫ poſſeſſiones: ſic et facilior erit in concedendo qđ minus eſt, ſcilicet inueſtiturā. Tertia eſt, quia ſua iura vel tributa monaſterio non redderentꝰ ſi inueſtitura per alterum daretur. Quarta eſt: quia epiſcop⁹ priuatur mercede quā fuerat conſecutus: ex quo facta charitate vult reuocare qđ dederat: monachi tñ ſi ea q̄ ſunt epiſcoporū, vſurpare p̄ſumpſerint epiſcoporum felici mucrone puniātur. Inſtitui. i. regi ⁊ gubernari. Inſtituantur. i. regantꝰ ⁊ gubernentur. Uel poteſt dici ꝙ Iſaac querebat (vt dicit) vtrū capelle tales debeāt inſtitui per monachos.

a ¶ Delegauit. i. inſinuauit. Ul' dic meli⁹. i. queſiuit.

b ¶ Pro q̄ete. a curꝭ tēporalib⁹: vt. ꝭ. e. q. j. de p̄ſentiū.

c ¶ Conſtātes. j. de pe. diſt. ij. p̄ncipiū ꝭ. ſi vo. j. xxvij. q. ij. ꝭ. ex his oib⁹. ꝭ. Sꝫ dic ꝙ nō potuit habere charitatē perſeuerātē: ar. extra de vb. ſig. nā ⁊ ego.

d ¶ Per portas. i. per ſenſus corporeos, quib⁹ mediātibus peccatum tranſit ad nos.

e ¶ Tradite. pleno iure. Idē intelligūt q̄dā vbi tꝑus ſimpliciter ꝯcedit: arg. ff. de ſer. ſi cui. ⁊ ff. de vſu ⁊ habi. ſi ita. Sꝫ cōtra eꝭ de do. paſtoralis. ⁊. j. q. j. ſunt nonnulli. cū autē monaſterio ꝑuilegiato cum capellis ſuis habitꝭ ⁊ habēdis ꝯcedit eps̄ eccleſiā, etiam pleniſſimo iure ſm̄ pleroſqꝫ peruenit ad monaſteriū, etiā quo ad correctionē exceſſuum. ſed tamē abbas ille non deponet aliquem nec ſuſpendet in perpetuum, niſi hoc haberet ex priuilegio aliquo: vt. j. in fi. c. Sed nunqđ epiſcopus ita poteſt eximere eccleſiā aliquā ꝙ nihil retineat in ea? Dico ꝙ nō, quia epiſcopus nō poteſt aliū iudicē facere ordinariū in dioceſi ſua: nec ita plene poſſet epiſcopus remittere ius epiſcopale: vt hic in fine. quia ſic poſſet a ſe reijcere iuriſdictionem epiſcopalem. nā quantūcūqꝫ generaliter epiſcop⁹ eximat aliquā eccleſiā, ſemper retinet correctionē, viſitationem, procurationem, et cathedraticū: vt extra de cenſi. cū venerabilis. ⁊ de dona. paſtoralis. nec etiā in preiudiciū archidiaconi pōt epiſcopus aliqua iura remittere eccleſie: vt extra de exceſſ. prela. ca. j. et. ij. Si obijcis id quod eſt extra de reli. do. conſtitut⁹ vbi dicitur ꝙ epiſcopus poſſit plene eximere aliquā eccleſiā, dicas ꝙ illa exemptio fuit confirmata a papa: ſicut patron⁹ quantūcūqꝫ general'r remittat ius patronatus, tamē quedam iura retinet i liberto. C. de bo. li. l. fi.

Ep̄s eccleſiā a ſe nō pōt totaliter eximere.

Licet ep̄s cōcedat inueſtituraꝫ: nō tñ correctionē. ar. ff. de ſer. vr. pre. l. ſi dom⁹. ſm̄ L.

f ¶ Per ſuos. j. q. prori. ca. iij. j. xviij. q. ij. cellulas. ꝭ. di. liiij. abbati.

g ¶ Poſſeſſio. i. res poſſeſſa. argu. ff. de verb. ſig. interdum.

h ¶ Inſtitutio. i. ordinatio. nam cuiqꝫ eſt res ſua cōmittenda. C. de iude. l. nemo.

i ¶ Qđ maius eſt. arg. ꝙ cui conceditur maius et minus: vt. xij. queſt. j. precipimus. et extra de deci. ex parte. Item cui prohibetur maius ⁊ minus: vt. xliij. queſt. v. penale. ⁊. xliiij. diſtinct. nulli. ⁊. ꝭ. ea. q. j. ⁊ temporis. et ca. poſtꝙ̄. ff. de adulte. nec in ea maius enim eſt dare id ad qđ quis non tenetur, ꝙ̄ permittere vti datis: ad quod quilibet tenetur.

k ¶ Cōcedere. i. permittere conceſſa vti.

l ¶ Moris. ar. ex eo ꝙ aliquid ſolet fieri: vt. xxviij. di. de ſyracuſane.

m ¶ Iudicio. ꝭ. viij. q. ij. c. j.

n ¶ Ad ſe trahat. ꝭ. j. q. iij. queſitū. ꝭ. xij. q. ij. ſacroꝝ. ſic. C. de dona. ſi quis argentū ꝭ. vlt.

o ¶ Credulus. arg. ꝙ imputatꝰ alicui ꝙ nimis eſt credulus. xj. q. iij. nō ſolū. lxxxvj. diſt. ſi q̄d. ⁊. xxiij. q. iiij. ꝙ̄ magnum. arg. cōtra. xxij. q. iiij. innocens.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a ¶ Fraude. Immo donator cauere debet donatori de dolo: ne res donata benigne, fraudis conſilio reuocetur.ff.de edil.edic.l.ad res.
¶ Hac authoritate. ¶ Hec eſt ſcḋa pars.q.in qua dicit quod in.§.ecce vrbanus, qui ſequit, continet: ⁊ probatur per ca.ſeq.Io. de fan.
¶ Caſus. Dictuz eſt ſupra in precedenti ca.ꝙ inueſtitura ſuarū capellaruz pertinet ad monachos. Nunc Grat. vult probare contrarium: ſcz ꝙ capelle mōachoruz per ep̄os ſunt inſtituende.
SAne q̄r. ¶ Caſus. Quidaz monachi vſurpabāt: inueſtituras eccleſiarū que ad eos pleno iure nō pertinebāt: ⁊ ideo quidā epiſcopi de hoc conqueſti fuerūt pape vrbano, quare vrban⁹ ſtatuit vt eccleſie monachorum que ad eos pleno iure nō ſpectant, cū abbatū cōſenſu per epiſcopos inſtituant:

ij. ps.

ſed inſtituti, abbatib⁹ de temporalibus reſpondeant: ep̄is vero reſpondeāt de cura aiarū, et de eadē materia loq̄t ſeq.ca.
b ¶ Ep̄oꝝ.§.e.q.j.peruenit.
c ¶ Tēporalib⁹. ſi queras in q̄ ſacerdos teneat rñdere monachis de temporalibus, dico in hoc ꝙ ſi eccleſie monachorū nō ſit aliquis cenſus impoſitus, eū poſſunt monachi imponere. ſed ſi eſt impoſit⁹ ab antiquo ipſi eū nō poſſunt augere: vt extra ḋ cenſi. prohibem⁹. Item nō ſolū monach⁹ ſacerdos reſpondebit in tēporalibus, † ſed etiā ep̄o ſi eccleſia illa ab antiquo preſtitit cenſum ep̄o: vt.j.qō.iij.queſitum.

† Sz ec ce mōaſteriū edificat ecclīā i ſuo ſolo ſz nō dotat, dotat tñ ab alio. habebit ne monaſteriū prāſtē ibi q̄ ad oia tpalia: nō hu.j.q.p: ri.i ſū.⁊ i.ieť ꝙ ſic.et rōē: q̄r q̄:q̄d ii ecclīe cōfert: dat: et monaſterio: ſm eū dē arc.

fraude[a] conatur quadā vſurpatione ex toto auferre: quorū aduertentes calliditates, ⁊ hoſtis verſuti ſuaſiones, monachis deinceps oīno licētiaz damus ſuarū eccleſiarū inueſtitores fieri: ita tamē, vt iudicio ſynodi ſi cōtra ſacerdotiū agere p̄ſumpſerint, mulctent et felici mucrone ep̄i ſacerdotum piacula reſecentur.

Hac authoritate monachis conceditur inueſtitura ſuarū eccleſiarum. ſed videtur contraire Urban⁹ papa.ij.dicēs.

¶ Palea.

ADmonemus atq̄ precipim⁹ vt decimas oīno dare deo non negligant, quas ipſe deus dare cōſtituit quia timendū eſt, qui deo ſuū debitum ſubtrahit, ne ei auferat neceſſaria.

Item Nicolaus papa.

¶ De eodem. Palea.

PRecipim⁹ vt et decime et primitie ſeu quecūq̄ oblationes viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ eccleſijs dei fidelr reddant a laicis: ⁊ vt in diſpoſitiōe ep̄oꝝ ſint ſm canones diſtribuēde. q̄s q̄ tenuerit, a ſancta cōmunione priuet aut ſeparet.

Item Leo papa.

¶ De eodem. Palea.

NUllus decimas ad aliū pertinentes accipiat.

Item Ambroſius.

NAm q̄ deo nō vult reddere decimas quas tenuit: ⁊ hoī nō ſtudet reddere qḋ iniuſte abſtulit: non timet adhuc deū, ⁊ ignorat q̄ ſit ꝟa penitētia, ꝟaq̄ ꝯfeſſio. iſte talis nō pōt verā facere eleemoſynā. Itē Urbanus.

¶ Abbates abſq̄ ep̄i conſilio in parochialib⁹ eccleſijs preſbyteros non ordinent.

SAne q̄r monachorū q̄dā ep̄is ius ſuū auferre cōtēdūt, ſtatuim⁹ ne in parochialibus eccleſijs quas tenēt, abſq̄ ep̄oꝝ[b] conſilio preſbyteros collocēt: ſz ep̄i parochie curā cū abbatis conſenſu ſacerdoti committant: vt eiuſmodi ſacerdotes de populi q̄dē cura ep̄is rationē reddāt: abbati vero ꝓ reb⁹ temporalibus[c] ad monaſteriū pertinētib⁹ debitā ſubiectionem exhibeant: ⁊ ſic ſua cuiq̄[d] iura ſeruent. Idē: In parochialibus eccleſijs preſbyteri per epiſcopos inſtituātur, qui eis reſpōdeant de animarū cura, ⁊ his que ad ep̄m pertinent.

Itē ex concilio apud Fauentiam habito.

¶ Quorūcūq̄ monachoꝝ eccleſie ep̄oꝝ ſubdāt regimini.

STatuendum nobis eſt quaten⁹ eccleſie quorūcunq̄ monachoꝝ in ſingulis parochijs ſite, ep̄orum (vt decet) diuinitus ſubdantur regimini[e] eiſq̄ debita obſequia[f] exhibeāt. Ecce Urbanus papa prohibet inueſtiturā parochialiū eccleſiarum per monachos fieri: quas Ioannes papa eis ꝯceſſit. Sed illud[g] Ioā nis pape intelligendum eſt de illis capellis q̄ cum omni iure ſuo ab ep̄is monachis conceduntur. Illud autē vrbani intelligit de illis q̄s abbates in proprijs predijs edificant[h], in villis vel i caſtellis ſuis.

¶ Queſt.v.

TAles ⁊ ſi ius territorij habeant, tamen poteſtatē gu

et ca.peruenit.⁊.xviij.q.ij.c.vlt.⁊ pe. Ioannes. ſz certe decre. dicit ꝙ cēſus nouus imponi non poteſt etiam authoritate ep̄i: vt extra de cen. ſignificauit. niſi fuerit ab initio impoſitus: vt habes extra eo.titu.eccleſijs.xviij.q.ij.eleutherius, etiam authoritate ep̄i a principio, vt extra de cē. preterea. et etiam poſtea ſi nūq̄ fuit impoſitus, poteſt imponi: vt extra ḋ cē.cum venerabilis. ⁊ hoc cū eccleſia eximitur.B.
d ¶ Sua cuiq̄.§.xij.q.ij.cum deuotiſſimam.
e ¶ STatuēdū. ¶ Regimini. Abbates enim corrigūtur ab epiſcopis: vt.j.xviij.q.ij.abbates.
f ¶ Obſeq̄a.ſic.j.q.iij.queſitum. et xviij.q.ij.ca.vlt.⁊ pe.Ioan.
f ¶ Obſequia.i. vt in cathedratico et ſynodatico, et i annuo cēſu nō qua ſolita ſunt p̄ſtare, vel ſi q̄ alia ſeruitia conſueuerunt eis exhibere: vt in cōcor. hic alle.ſm hu.
¶ Ecce vrbanus.
¶ Caſ⁹. Soluit nūc Gratianus ſupradictam cōtrarietatem, dicēs ꝙ illud ca. viſis, intelligit de illis capellis monachoꝝ que pleno iure tēporali ſcz et ſpūali ſunt eis ꝯceſſe. Capitula vero cōtraria loquūtur de illis in quib⁹ abbates habēt tēporalia tantum.
g ¶ Sed illud.ſupra.e.viſis.
h ¶ Edificant.⁊ ita pingui⁹ ius habēt monachi in eccleſijs fundatis in ſolo ſuo, q̄ laici in eccleſijs fundatis in ſuo.
TAles. ¶ Caſus. Hic intitulatur.v.qō qua queritur an abbates ecclīas in ſuo territorio edifica=